Ч. 96. Неділя 15 (2) мая 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Рада державна. — Справа язикова. — З парляментарних комісий. — З Угорщини. — Справи німецкі. — Вибори в Бельґії. — Анексия Корсі.

На вчерашнім засїданю ради державної вела ся дальша дискусия над предложенем правительственним о реформі реґуляміну. Промовляли пп. Удржаль, Ґабель, Хоц, а відтак вибрано ґенеральних бесїдників „против“ Адлера, „за“ Мікляса. По їх промовах слїдували ще фактичні спростованя, по чім предложенє і внесенє п. Зайца дотикаюче тої справи відослано до комісиї реґуляміновоі.

Приступлено відтак до нарад над наглячими внесенями в справі університетских будівель у Відни і Празї. Промавляв п. Челяковский, обговорюючи відносини на університетї ческім в Празї, по чім дискусию перервано.

Слїдуюче засїданє відбуде ся в середу.

„Corresp. Centr.“ доносить, що бар. Бінерт конферував вже з ческими і нїмецкими проводирями, щоби поінформувати ся, чи на намірені офіцияльні ческо-нїмецкі конференциї партиї пришлють своїх репрезентантів. Чехи заявили, що в тій справі відбуде ся в найблизшім часї засїданє парляментарної комісиї ческих партий. Можна припускати, що в конференциї возьмуть участь всї партиї з виимкою радикалів. Ческі аґрариї порозумівшись насамперед з полудневими Славянами, Русинами і социяльними демократами, виступлять з проєктом управильненя відносин язикових в цілій державі.

В комісиї для суспільного обезпеченя вела ся в четвер дальша дискусия над основними постановами орґанізациї обезпеченя а подрібно над орґанізациями повітовими. Шеф секциї Вольф заявив, що правительство обстає при орґанізациї повітовій. Пос. Ліхт поставив внесенє на принятє засади орґанізациї обезпеченя в нїмецкій державі. Комісия заявила ся за засадою орґанізациї повітової і поручила субкомітетови, щоби взяв під наради §§. 16 до 38 і предложив комісиї свої внесеня. Внесенє пос. Ліхта передано також субкомітетови.

Кошутівскі дневники промовчують вражінє промови Кріштофого, зате „Pester Lloyd“ приписує їй незвичайне значінє. Рух за виборчою реформою обхоплює весь край, дарма, що ґр. Андраші у відкритім письмі остерігає виборців з одного боку перед Юштівцями, котрих демаґоґія революцийна довели Угорщину до такого розладу і розстрою, але з другого боку також перед вибором Кріштофого, Годзи і т. п. прихильників загального і рівного права виборчого, котре в его очах є нещастєм для Угорщини. Ґр. Тиса на своїх поїздках промовляв за конечностию порозуміня з Австриєю і против самостійного банку, але також піддержує мадярску верховладу, остерігаючи виборців перед залицянєм до немадярских народностий.

Точкою тяжкости політичного положеня в Нїмеччинї під сю пору суть непорозуміня між парляментом а палатою панів в справі предложеня виборчої реформи. Справа так замотала ся, що годі її поки що розвязати. Можна припускати, що парляментарний центр буде голосувати против цїлого начерку виборчої реформи, бо за постановами палати панів заявили ся доси лише вільні консервативні. Отже вигляди на скоре остаточне полагодженє нової виборчої реформи дуже лихі. Противеньства між палатою панів і парляментом надто великі, щоби дали ся розвязати в мирній дорозї.

Виборча система в Бельґії єсть, як відомо, пропорцийональна і тепер при нагоді вибо-

Біле чи червоне?

З нїмецкого — Лєрхенфельда.

(Конець).

— Палити! — кличе машиніст.

Дверцї горна отвирають ся: знов ненаситний голод пекольної потвори заспокоєний, знов спадає хороший дощ искор і як перше глядить Брандль боязко за кождим вкиненем вугля в гору на червоніючу пару над головою... З великим напруженем поїзд посуває ся наперед, вентилї починають „трубіти“ — вкінци ще одно сильне торгненє машини і поїзд летить знов як на крилах.

— Богу дякувати — ми переїхали щасливо — каже машиніст.

— Але ми ще не в Тальгайм — замічає сухо топник.

— Так, так! Правду кажете Брандль. В гостинници „Під синим виноградом“ було би лїпше, як тут на горі. Тут завіває снїгом навіть з заду — я вже цілий закостенів. А ви, Брандль? Чи бачите може душею також так як сьвященик з Мільляйтен? Ви стоїте так непорушно як ваша лопата!

— Добре вам говорити, пане машиніст; ваші гадки не сягають дальше як сьвітло лями тої машини. То чейже щастє чоловіка, що має перед очима стїну. Незнанє робить щасливим і вдоволеним — жиє ся тодї як свобідна коза в полонинї.

— О, о, маємо правдивого Брандля, о котрім все каже наш начальник галї машин, що він помилений фільософ. Отже що таке знаєте ви, чого ми всї не знаємо?

— Спитайте сьвященика з Мільляйтен; той знає мене лїпше як ви.

— Ага, ми вже при будцї 61. Тепер зараз буде час залишити жартів.... До чорта, той вітер!... Видите сьвітло, Брандль?

— Виджу — показує на вільний переїзд.

— Справдї — показує ся зза скали. Она о півтора метра висша як звичайно — сам снїг.

Брандль приступає нараз до самого машиніста, так що той здивований обертає ся до него. Топник дуже блїдий, єго очи мають небезпечний блеск. Він хоче щось сказати, але єго уста мов би замерзли. Погляд Брандля пересуває ся по машиністі і задержує ся відтак неподвижно на єго руцї, яка держить реґулятора.

— Що вам таке, Брандль? Ви хорі? Уважайте, доїздимо до будки ч. 62.

— Пане! Від 62 до 66 нїчо — але 67! — —

Брандль хитаючись вертає на своє становище, між тим як машиніст глядить занепокоєний то на дорогу перед собою то на свого топника, котрого як здаєть ся взяла ся якась нервова тревога. Поведенє Брандля видає ся єму загадочним, а навіть страшним. Такий добрий і лагідний хлопець — що єму могло стати ся? Чейже не зійшов з розуму?

— Наперед, наперед!

— Брандль! — кличе машиніст по хвили.

Топник приступає до него.

— Маю палити?

— Тепер нї — тут будка ч. 65 — їзда вільна.

Брандль стрепенув ся. Стоїть непорушно побіч машиніста, що того так пемило діймає, що дає приказ палити...

В Брандля щось війшло, чого він доси не знав: опір. Але то тревае лиш кілька секунд, залїзна привичка дисципліни поборює єго і скоро докинув кілька лопат вугля до горна. Та скорість підпала занепокоєному машиністови, а так само і то, що Брандль по докиненю вугля живо вихилив ся поза машину. З поза чорної, остро кінчастої скалистої стїни появило ся біле сьвітло будки 66.

Що тепер настало, тяжко описати. Нїколи щось подібного не діяло ся. Топник стояв просто з очима зверненими просто перед себе, вітер з снїгом овівав єго розгорячене лице, єго уста дивно дрожали. В такій поставі, подібний радше до злого духа як до чоловіка, перестояв десять довгих мінут. Нараз скочив на праву сторону машиніста і крикнув як шалений:

— Ч. 67 має червоне сьвітло!

— Як — де? Атже то будник при профіли 58·6. — Всьо в порядку — відповів машиніст.

— Боже, ми пропали! Подумайте на вашу жінку, на ваші діти, пане машиністе! Подумайте на житє тих всїх подорожних, яких нам повірено!.. Червоне сьвітло, кажу — на

рів у Франциї ведено горячу боротьбу за такою системою. Наслідком того виборча боротьба в Бельгії не так дуже завзята. Єсть се одинока користь для краю. Через ту систему політичні відносини суть більше сталі, а пародне заступництво єсть виразнійшим образом дійстних відносин і успосібленя в краю. В неділю 22. мая мають відбути ся там вибори, підчас котрих ліберали в злуці з социялістами виступлять против католицкої більшости.

В Ню-Йорку одержали депешу з Пекіну, в котрій сказано, що всі російскі консулі на Кореї поїхали до Сеуль, щоби там парадити ся в справі маючої небавком наступити анексії Кореї Японією. З Петербурга знов доносять, що Росия дивить ся байдужно на маючу небавком наступити анексию Кореї і не буде з тої причини ставити перешкод Японії, дружба з котрою єсть тепер в виду аґресивного поступованя хінської політики тим ціннійша.

Новинки.

Львів, дня 14 мая 1910.

— П. Віцепрезидент краєв. Дирекциї скарбу др. Станислав Шляхтовский буде уділяти авдиенциї аж в четвер дня 19 с. м.

— Запомоги на образоване в різьбарстві одержали з Виділу краевого між иншими: Махайло Гаврилко, ученик Академії штук красних в Кракові 200 К і Йосиф Левицкий в Буркуті 200 К.

Курс пожарництва в Чорткові. Львівский „Сокіл“, одержавши 500 К запомоги з „Дністра“ на пожарну орґанізацию у східній Галичині, уладив сими днями І-ий 4-дневний окружний курс пожарництва в Чорткові, а небавком має уладити ще більше таких курсів в повітових містах. Курс відбув ся в днях від 5 до 8 мая включно, а заняв ся ним щиро окружний „Сокіл“ з Вигнанки при помочи інтелігенциї з Чорткова. „Сокіл“ в Вигнанці доставив всяких потрібних приборів пожарних, а „Народний Дім“ в Чорткові відступив салю і подвіре на виклади. На поклик львівского „Сокола“ зголосило ся на курс 32 учасників. Були се переважно відпоручники пожарних „Соколів“ з чортківского і сумежних повітів, а також кількох Січовиків. Наука відбувала ся рано і по полудни і заняла разом 24 години часу. Викладали: п. Ост. Кравець зі Львова практику і теорию пожарництва, сиґнали і орґанізацию пожарних сторожий на селі; місцевий лікар др. Ар. Бачиньский про скору поміч лікарску в наглих випадках, а проф. Коссак учив ґімнастичних вправ. В неділю по полудни відбув ся публичний іспит, вперед практичний з приладами, а потім теоретичний в салї „Нар. Дому“. До іспитової комісиї належали адв. др. Горбачевский, яко предсідатель і всї три учителї курсу. Іспит випав зовсім вдоволяючо, а присутний на нім чорткївский староста п. Макаревич висловив ся про вислід курсу з повним признанєм. По іспитї роздано участникам сьвідоцтва, а вечером засїли всї курсисти з запрошеними гістьми до спільного сьвяченого.

— Дрібні вісти. З днем 1 мая с. р. змінено назву стацию „Борислав“ на „Борислав-Тустановичі“. — В Закомарю відбуває ся нинї посьвячене памятника, виставленого на могилї о. Данила Танячкевича, жертвами его прихильників. — В Коломиї розвязали власти тамошне москвофільске „Братство сьв. Архістратига Михаїла“, котрого головою був звістний др. Дудикевич. —Ілько Стакало, господар з Козиць, львівского повіта, дав знати львівскій поліциї, що вчерашної ночи вкрали якісь злодії з пасовиска 9 коний представляючих вартість 1160 К і повели мабуть до Львова.— П. Ів. Вільчиньский зґубив книжочку каси ощадности на 300 К, а кухарка Катерина Зиґмунт на 168 К. — Офіцияла почт. І. Поповчака, арештованого яко підозріного о крадіж мішка почтового з сумою 11.000 К з амбуляису межи Тернополем а Борками, випущено на волю, але слідство веде ся дальше.

— Про комету Ґелія доносять: На астрономічній обсерваториї в Мілянї виділи хвіст комети Ґелія в довготі що найменше 20 степенів, з чого можна би вносити, що хвіст той єсть що найменше 24 і пів міліона кільометрів довгий. Голова комети мав в промірі 8 до 8 мінут лукових або около 200.000 кільометрів а ядро чверть мінути лукової або 5.300 кільометрів. Хвіст на кінци мав в промірі 1 степень або 1,000.000 кільомет. Отже колиби земля через той хвіст переходила, то потребувала би до того 3 год. часу. Сими днями буде комету видко около 3 години досьвіта на сході, трохи на право від того місця, де пізнійше сонце зійде. В днях 20 і 21 мая буде комету видко ще в більшій величавости вечером по заході сонца на західнім небі.

— Про пожежу в Перемишлянах доносять до „Дїла“: Дня 11 с. м. о год. 8¾ навістила Перемишляни страшна пожежа і до пів години обняла більшу часть міста. Сильний вітер, великий переполох серед населеня і брак найпростійших ратункових приладів причинив ся до безвихідного положеня. Серед тої страшної ситуациї зорґанізував тутешний судия п. Володимир Сінґалевич ратункову акцию, щоб недопустити огня до Ринку і наражуючи жите, з правдивою саможертвою уратував дійстно Ринок та решту міста. В тій акциї заслужив ся також маляр Вільгельм Ґлянцберґ, що доказував геройства при гашеню огню. На похвалу і признанє заслужили рівнож борщовецкі селяни, котрі до послідної хвилї в тяжких условинах витревали при ратунковій акциї. При сій нагоді показало ся, що в громадскім уряді не було навіть гаків ані ратункових коновок та инших найконечнійших приладів. Заалярмована телеґрафічно огнева сторожа зі Львова, хотяй зелїзнича лїнія була вільна, прибула аж по годині 2 по пол. та взялась до гашеня вже недопалених домів. Згоріла майже половина міста.

Дальше доносять, що згоріли доми около 360 переважно найбіднійших родин, а загальна шкода виносить 487.500 кор. З було обезпечених домів лиш на 59.400 кор. Необезпечених родин було 110. Товариства асекурацийні не хотіли приймити асекурациї з причини лихої будови домів. Незвичайною мала бути причина огню. Розповідають іменно, що в робітни столяря Райса челядь зловила щура, облила его нафтою і пустила нїби на пострах другим. Тимчасом щур вбіг між гиблівки і запалив їх і так спричинив огонь. Після иншої версиї, огонь спричинив якийсь челядник, кинувши між гиблівки недокуреного папіроса. Намістництво уділило погорільцям 1000 Корон запомоги.

Господарство, промисл і торговля.

Звіт Товариства „Дністер“ за 1909 р.

З нагоди надходячих загальних зборів асекурацийного Товариства „Днїстер“, які мають відбути ся дня 26 с. м., зладила Дирекция тогож товариства звіт, з котрого виймаємо слідуючі важнійші дати. При згадці про смерть першого директора сеї інституциї, дра Кулачковского, каже ся в звіті дальше:

На місце бл. п. дра Ярослава Кулачковского іменувала Надзираюча Рада управляючим директором Товариства дра Стефана Федака, адвоката у Львові, котрий від самого початку був членом Надзираючої Ради і директором з вибору. На опорожнене по дрі Федаку місце директора з вибору, покликала Надзираюча Рада до Дирекциї дра Евгена Олесницкого, адвоката у Львові, посла до сойму і парляменту.

Сїмнайцятий адміністрацийний рік 1909 був для Товариства під зглядом осягненого чистого зиску менше корисний від попередного, а то задля численних пожарів, які навістили членів в минувшім роцї. Все таки позістала чиста надвишка 370.383 К, з котрої обезпечені члени дістають зворот в висоті 10% своїх премій так, як в лїтах попередних.

Фонди Товариства побільшили ся значно. Фонд резервовий виносить вже 1,330.813 К 38 с., — резерву премійну удержано на висоті 60% цїлої суми власних премій і в тій цїли доложено суму 99.310 К; — також побільшено резерву специяльну до 100.000 К.

Приріст нових обезпечень був сего року більший як в попереднім роцї. Прибуло нових поліс 42.371 на 36,981.649 К обезп. варт. і 327.023·49 К премії, відновлено з попередного року 208.730 на 228,600.283 К обезпеч. вартости і 2,248.931·54 К премії, разом видано поліс 251.101 на 265,581.932 К обезп. вартости і 2,575.955·03 К премії, сторновано 17.803 на 18,920.375 К обезп. варт. і 155.283·34 К премії, важних поліс було 233.298 на 246,661.557 К обезп. варт. і 2,420.671·69 К премії. В р. 1908 було поліс 124.404 на 224,915.556 К обезпеченої вартости і 2,224.157·08 К премії, отже в

сиґналовім стовпі і в ліхтарни. — Ніхто з цілого поїзду не вийде живий!

Машиніста взяв страх.

— Брандль! — крикнув він — чи ви зійшли з розуму? Я бачу лиш біле сьвітло.

— А я червоне — червоне — червоне. — Всьо червоне як кров — Боже, спаси нас!

І в тій хвили Брандль з надлюдскою силою відкинув машиніста на бік, вхопив за ручку реґулятора, аби его замкнути, і пустив пару на зад... То стало ся в двох, трех секундах. Саме хотів машиніст свого збунтованого — а як здавало ся, божевільного — товариша вхопити за карк, коли той пустив парову гальму. Згадані страшні сьвітла були о яких 200 метрів віддалені, коли почув ся властивий гуркіт, скрегіт, машина немов би піднимала ся, захитала ся, вози ударили нараз на себе і цілий поїзд станув.

Брандль пустив підойму і упав обезсилений на поміст. Зараз перед машиною стояв будник ч. 67, обернувши до поїзду біле сьвітло. За ровом, через який вів малий місток, стояла на підвисшеню будка, коло неї здоймав ся сиґналовий стовп — з білим сьвітлом.

— Чого ми тут задержали ся? — питає старший кондуктор, вихиляючи ся з першого воза... Машиніст не може голосу добути; він стратив мову з зачудованя. Брандль піднявши ся з помоста, опирає ся напів омлілий о задну стіну будки. Піт виступив ему на чоло і замерзає в морознім вітрі.

Вже хоче машиніст пустити пару на перед і отворити реґулятор (всьо то діє ся лиш в кількох секундах), коли якийсь шум потряс воздухом. Скорше, ніж то дасть описати ся, стало ся таке... Загадочний шум перемінив ся в дикий гуркіт і гримiт — якась біла маса перелетіла поперед поїздом, відтак друга і третя, а вкінци з гуком подібним до грому покотили ся кусні скал, землі, поломані пні дерев, всьо в суміш аж на долину, засипуючи корито рвучої ріки. Під напором лявіни завалив ся міст.

Брандль підскочив і крикнув:

— Ратуйте Лізу — она погибне! — ратуйте її!

В тій хвили захитав ся сиґналовий стовп і як метеор упало сьвітло в сніг, що за кілька секунд засипав будку аж до вершка.

В тім страшнім заколоті задержав машиніст на стілько сьвідомости, що посунув поїзд назад. Старий будник випустив ліхтарню з руки і повалив ся на землю. Брандль стогнав. Там за ровом погибала людина під тягаром снігу.

— — — — — — — — — — — —

Від тої страшної ночи літа минули. Брандль—хоч провинив ся против дисципліни — зістав давно машиністом і їздить тою самою дорогою, попри те саме місце, де ще згаданої страшної ночи робітники приключаного ратункового поїзду видобули з під снігу его суджену Лізу зовсім здорову, бо як показало ся, лявіна не ушкодила будки. Она відтак віддала ся за Брандля, а старий будник — від давна вдовець — жиє при них.

Але коли люди говорять о тім, як то могло бути, що Брандль взяв білі сьвітла за червоні, на то відповімо: Сьвященик з Мільляйтен каже: Брандль має дар передвиджувати нещастя, котрих другі люди не причувають.

XVII. роцї більше о 18.894 на 21,746.001 К обезпеч. варт. і 196.514·61 К премії.

Число обезпечень будинків побільшило ся, на будинки було 208.173 поліс на 222,472.405 К обезпеченої вартости і на 2,248.632·04 К премії. Рівпож збільшило ся число обезпечень збіжа і паші: було 18.384 поліс на 15,386.749 К обезпеченої вартости і 112.808·05 К премії. Обезпечення инших движимостий піднесли ся також, хотяй незначно: було 6.741 поліс на 8.802.403 К обезпоченої вартости і 59.231·60 К премії.

Всїх будинків є обезпечених: 201.414 домів мешкальних і 356.177 будинків господарских і инших, разом 557.591 будинків; церков є обезпечених 2.814, приходств є обезпечених 1.806.

Пересічна вартість одного обезпечення виносить 1.057 К (попередного року 1.049 К), пересічна премія за одно обезпечене 10·37 К (так само і попередного року). Пересічна премія за 100 К вартости випадає 98 с. (попередного року 99 с.).

Не принято до обезпечення 520 внесень на суму 558.339 К вартости.

По відчисленю тих обезпечень, які скінчили ся перед кінцем року, лишило ся обезпечених: Під твердим покритєм на 30,385.020 К обезпеченої вартости то є 12·67 проц. (попередного року 11·36 проц.); під деревляним покритєм на 30,559.584 К обезп. варт. то є 12·75 проц. (попередного року 13·24 проц.); під соломяним покритєм на 178,846.287 К обезпеченої вартости то є 74·58 проц. (попередного року 75·40 проц.); разом на 230,826.445 К. Обезпечення всї находять ся в 3.819 громадах, положених в 67 повітах Галичини і 11 повітах Буковини.

Реасекуровано 108,635.312 К обезпеченої вартости (44%) — попередного року 46·68% — і заплачено за реасекурацию 1,060.399·03 К (43·80%) — попередного року 46·28%; від реасекурацийних Товариств з провізий і участи в зиску за 1908 р. одержано 316.656·51 К, проте по відчисленю сего звороту коштувала реасекурация 753.742·52 К (попередного року 795.612·19 К). Окрім того припадає „Днїстрови“ участь в зиску за 1909 р. з Товариств реасекурацийних, котра буде зарахована в користь 1910 р.

На власний рахунок позістало 138,026.245 К (56·96%) вартости і 1,360.272·66 К (56·20%) премії.

Шкід було сего року значно більше, як минувшого, і так: зголошено 2526 шкід (попередного 1599) по 1090 пожарах, з 752 громад в повітах. Причини пожарів були: від грому 63 шкід, з підпалу 125 шкід, неправильної будови 85, з необережности дїтий 42, недбальства 5, від нафти 1, від льокомотиви 2, від сусїдів 1528, з незвістної причини 675.

Всї 2526 шкід без коштів виносили 1,416.371·98 К; з того остало не виплачених з кінцем року 11 шкід на 9655 К; натомість виплачено: з 1909 р. відшкодовань 2515 в сумі в 1,405.716 К 98 с.; в 1908 р. відшкодовань 9 в сумі 2.608 К 60 с.; до того кошти лїквідацийні в сумі 21.046 К 60 с.; до того кошти ратункові в сумі 14.883 К 00 с.; виплачено разом в 1909 р. за 2524 шкід 1,445.255 К 18 с. т. є. 59·70% цілої премії; з того Товариства реасекурацийні звернули 711.794 К 44 с., т. є. 49·25% всїх шкід, позістало на власний рахунок 733.460 К 74 с., т. є. 53·91% премії на власний рахунок.

Телеґрами.

Віденъ 14 мая. Комісия леґітимацийна ухвалила перейти до специяльної дискусиї над проєктом о утвореню трибуналу виборчого.

Віденъ 14 мая. Рада міста Відня вибрала вчера 3 віцебурмістрів: першим дра Порцера, другим Гірґаммера а третим Гоза.

Карльсбад 14 мая. Вчерашна буря звалила в тутешнім парку 10.000 дерев.

Прага 14 мая. Вчера межи 12 а 1 год. в полудне пересунула ся над Прагою і охрестностию туча з градом і громами. Настав хмаролом і вода залила улицї так, що в кількох місцях треба було мешканців дельожувати.

Прага 14 мая. Підчас вчерашної бурі вдарив грім в інжиніра Войтїха Черного зі Сміхова і убив єго на місци на поли коло Праги. В містї наробила буря страшенної шкоди. Грім вдарив в проводи електричного трамваю і один ваґон зачав горіти. Серед пасажирів настав переполох і одна жінка зімлїла. До церкви сьв. Генриха наплила вода аж до престола і стояла пів метра високо.

Париж 14 мая. З портових міст надходять вісти о великих бурях. Богато кораблїв і лодий ушкодило. Згинуло кілька осіб.

Константинополь 14 мая. Часописи доносять, що турецкий наслїдник престола, вертаючи з Льондону, поступить до Відня.

Лїон 14 мая. Воздухоплавець Мішле, лїтаючи вчера лїтаком, вдарив головою об машт так, що той зломив ся а спадаючи, розвалив Мішлетови голову. Лїтак зовсїм знищений а Мішлета в безнадійнім станї відставлено до шпиталю.

Цїна збіжа У Львові.

дня 13-го мая:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	12·—	до	12·20
Жито	7·80	„	8·—
Овес	7·—	„	7·30
Ячмінь пашний	6·—	„	6·50
Ячмінь броварний	—·—	„	—·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	13·—
Вика	6·20	„	6·50
Бобик	6·50	„	6·80
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	—·—	„	—·—
Конюшина біла	—·—	„	—·—
Конюшина шведска	—·—	„	—·—
Тимотка	—·—	„	—·—

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·15**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
З Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*, 11·02.
*) Від 19 6 до 11 9 в недїлї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2·00, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*)
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38*).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·33, 11·10.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, 2·23, 10·36, **2·52***), 5·59**).
*) До Станиславова, **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35*).
*) До Рави руск. лиш в недїлї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, 2·31, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30*).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54*).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими условями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і корисної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

числа льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до переховання цінні папери і уділяє на них задатки.

☞ Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касі сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де **безпечно а дискретно** може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі поробив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділі.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада.